

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

P6_TA(2007)0061

Piesardzīga novērtējuma veikšana attiecībā uz līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē ***I

Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (COM(2006)0507 — C6-0298/2006 — 2006/0166(COD))

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0507) ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 47. panta 2. punktu un 55. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C6-0298/2006),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0027/2007),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā paredz būtiski grozīt šo priekšlikumu vai aizstāt to ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV vēl nav publicēts.

P6_TC1-COD(2006)0166

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2007. gada 13. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/.../EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2007/44/EK.)

P6_TA(2007)0062

Korporatīvā sociālā atbildība: jauna partnerība

Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūcija par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība (2006/2133(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par partnerības izaugsmei un nodarbinātībai īstenošanu veidot Eiropu par izcilības paraugu uzņēmumu sociālās atbildības jomā (COM(2006)0136) (Komisijas paziņojums par KSA),

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

- ņemot vērā divus visautoritatīvākos starptautiski pieņemtos uzņēmumu rīcības standartus: Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) “Trīspusējā deklarācija par daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālajai politikai piemērojamiem principiem”, kas pēdējo reizi pārskatīta 2001. gadā, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) “Pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem”, pēdējo reizi pārskatīta 2000. gadā, kā arī rīcības kodeksus, ko pieņēmušas tādas starptautiskas organizācijas kā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (PLO), Pasaules Veselības organizācija (PVO) un Pasaules Banka, un ANO Konferences par tirdzniecību un attīstību (UNCTAD) aizgādībā veiktos pasākumus attiecībā uz uzņēmumu darbību jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā SDO 1998. gada Deklarāciju par pamatprincipiem un tiesībām darbā un tās konvencijas par universālām darba tiesību pamatnormām: piespiedu darba atcelšana (1930. gada 29. un 1957. gada 105. konvencija), biedrošanās brīvība un tiesības slēgt darba koplīgumus (1948. gada 87. un 1949. gada 98. konvencija), bērnu darba atcelšana (1973. gada 138. un 1999. gada 182. konvencija) un nediskriminācija darba tirgū (1951. gada 100. un 1958. gada 111. konvencija),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un jo īpaši pantu, kurā visi pilsoņi un visas sabiedrības struktūras aicinātas atbalstīt cilvēktiesību ievērošanu, 1966. gada Starptautisko paktu par politiskajām un civilajām tiesībām, 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, 1994. gada ANO pamatiedzīvotāju tiesību deklarācijas projektu un 1989. gada ANO Konvenciju par bērnu tiesībām,
- ņemot vērā ESAO Konvenciju pret kukuļdošanu (1997),
- ņemot vērā Globālo ziņošanas iniciatīvu un atjauninātās G3 Ilgtspējības ziņošanas vadlīnijas,
- ņemot vērā 2000. gada jūlijā uzsāktu ANO Globālo paktu,
- ņemot vērā ANO Globālā pakta un Globālās ziņošanas iniciatīvas 2006. gada 6. oktobra paziņojumu par stratēģiskas alianses izveidi,
- ņemot vērā ANO normatīvu projektu par transnacionālu korporāciju un citu uzņēmumu atbildību saistībā ar cilvēktiesībām (2003. gada decembris),
- ņemot vērā ANO 2002. gada pasaules augstākā līmeņa sanāksmes par ilgtspējīgu attīstību Johannesburgā rezultātus, it īpaši aicinājumu sākt starpvaldību iniciatīvas uzņēmumu atbildības jomā un Pado-mes 2002. gada 3. decembra secinājumus par turpmākajiem pasākumiem pēc augstākā līmeņa sanāksmes,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2005. gada 10. augusta ziņojumu “Ceļā uz globālām partnerībām — ciešāka sadarbība starp Apvienoto Nāciju Organizāciju un visiem attiecīgajiem partneriem, it īpaši pri-vātajā sektorā”,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra īpašā pārstāvja uzņēmējdarbības un cilvēktiesību lietās iecelšanu, viņa 2006. gada 22. februāra starpposma ziņojumu un reģionālās apspriedes 2006. gada 26.—27. jūnijā Bangkokā un 2006. gada 27.—28. martā Johannesburgā,
- ņemot vērā tā 1999. gada 15. janvāra rezolūciju par ES standartiem Eiropas uzņēmumiem, kas darbojas jaunattīstības valstīs “Ceļā uz Eiropas Rīcības kodeksu”⁽¹⁾, kurā tika ieteikts izveidot Eiropas Rīcības kodeksa paraugu, ko atbalstītu Eiropas uzraudzības platforma,

(1) OV C 104, 14.4.1999., 180. lpp.

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

- ņemot vērā Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾, kura seko 1968. gada Briseles Konvencijai attiecībā uz Dānijas attiecībām ar pārējām dalībvalstīm,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Regulu (EK) Nr. 761/2001, ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 3. decembra rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem pēc Zaļās grāmatas par Eiropas sistēmas attiecībā uz uzņēmumu sociālo atbildību veicināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2002. gada 30. maija rezolūciju par Zaļo grāmatu par uzņēmumu sociālās atbildības sistēmas veicināšanu Eiropā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tā 2003. gada 13. maija Komisijas paziņojumu par uzņēmumu sociālo atbildību: uzņēmējdarbības ieguldījums ilgtspējīgā attīstībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 30. maija ieteikumu 2001/453/EK par vides jautājumu iekļaušanu, novērtēšanu un publiskošanu uzņēmumu gada ziņojumos un gada pārskatos ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tā 2002. gada 4. jūlija rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai “Darba tiesību pamatnormu sekmēšana un sociālās vadības uzlabošana globalizācijas kontekstā” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 6. februāra rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Pārvaldība un attīstība” (COM(2003)0615),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 18. jūnija Direktīvu 2003/51/EK par noteikta veida sabiedrību, banku un citu finanšu iestāžu un apdrošināšanas uzņēmumu gada un konsolidētajiem pārskatiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2004. gada 29. jūnija Eiropas Ieinteresēto personu foruma (IPF) par korporatīvo sociālo atbildību (KSA) galīgo ziņojumu, tostarp 7. ieteikumu par atbalstu darbībām, lai panāktu pareizu KSA tiesisko regulējumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globalizācijas sociālā dimensija — ES politikas ieguldījums, lai labumu gūtu visi” (COM(2004)0383),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK par maldinošu reklāmu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 10.4.2002., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 187 E, 7.8.2003., 180. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 67 E, 17.3.2004., 73. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 156, 13.6.2001., 33. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 271 E, 12.11.2003., 598. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 39, 18.2.2003., 3. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 134, 30.04.2004., 114. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

- ņemot vērā 2005. gada 22. un 23. marta Eiropadomi, kas atjaunoja Lisabonas stratēģiju, akcentējot šajā ES institūciju, dalībvalstu un sabiedrības partnerībā “kopīgu darbu nodarbinātībai un izaugsmei”,
  - ņemot vērā tā 2005. gada 5. jūlija rezolūciju par bērnu ekspluatāciju jaunattīstības valstīs, īpašu uzmanību vēršot uz bērnu darbu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Par Noturīgas attīstības stratēģijas pārskatīšanu. Rīcības platforma” (COM(2005)0658), kā arī Eiropas Padomes 2006. gada 15. un 16. jūnijā pieņemto atjaunināto ilgtspējīgas attīstības stratēģiju,
  - ņemot vērā Padomes, dalībvalstu valdību pārstāvju vienoto paziņojumu “Eiropas Konsenss” ⁽²⁾ pēc tikšanās ar Eiropas Parlamentu, Komisiju 2005. gada 20. decembrī par Eiropas attīstības politiku,
  - ņemot vērā jauno Vispārējo preferenču sistēmu (VPS+), kas ir spēkā kopš 2006. gada 1. janvāra un kas ir īstenota ar Padomes 2005. gada 27. jūnija regulu (EK) Nr. 980/2005 ar ko piemēro vispārēju tarifu preferences ⁽³⁾ un nodrošina beznodokļu piekļuvi vai tarifu pazemināšanu lielākam produktu skaitam, kā arī ietver jaunu stimulu nestabilām valstīm, kurām ir īpašas vajadzības tirdzniecības, finanšu un attīstības jomā,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem. Eiropas Savienības ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē” (COM(2006)0249),
  - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par Eiropas pārredzamības iniciatīvu (COM(2006)0194),
  - ņemot vērā tā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par godīgu tirdzniecību un attīstību ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Uzņēmējdarbības tiesību modernizēšana un uzņēmumu vadības uzlabošana — plāns virzībai uz priekšu” (COM(2003)0284),
  - ņemot vērā uzklaušanu “Uzņēmumu sociālā atbildība — vai pastāv Eiropas pieeja?”, ko Ekonomisko un sociālo lietu komiteja rīkoja 2006. gada 5. oktobrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0471/2006),
- A. tā kā uzņēmumus nevar uzskatīt par valsts sabiedrisko aizvietotājiem, kad tās nespēj nodrošināt atbildību sociālajiem un vides standartiem,

1. pauž pārliecību, ka uzņēmumu pieaugošā sociālā un vides atbildība, kas saistīta ar korporatīvās atbildības principu, ir būtisks elements Eiropas sociālajā modelī, Eiropas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā un sociālo uzdevumu risināšanā saistībā ar ekonomikas globalizāciju;

2. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par KSA, kas dod jaunu impulsu ES debatēm par korporatīvo sociālo atbildību, tomēr atzīmē, ka dažas nozīmīgas ieinteresētās puses pauž bažas par pārredzamības un līdzsvarotības trūkumu konsultācijās, kas veiktas pirms publikācijas;

⁽¹⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 84. lpp.

⁽²⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 169, 30.6.2005., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0320.

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

3. atzīmē, ka starp dažādām ieinteresēto personu grupām turpinās debates par atbilstošu KSA definīciju un ka koncepcija par "atbilstības neattiecināšanu" dažiem uzņēmumiem var ļaut paziņot par sociālo atbildību, vienlaikus neievērojot vietējos vai starptautiskos tiesību aktus; uzskata, ka ES palīdzība trešo valstu valdībām, lai tās varētu īstenot sociālo un vides regulējumu saskaņā ar starptautiskajām konvencijām, un efektīvi inspekciju režīmi ir nepieciešams papildinājums, lai Eiropas uzņēmumu KSA varētu nodrošināt visā pasaulē;
4. atzīst Komisijas definīciju, ka KSA ir brīvprātīga vides un sociālo apsvērumu integrācija uzņēmuma darbībā, pārsniedzot normatīvās prasības un līgumsaistības; uzskata, ka KSA politika ir jāveicina atsevišķi, nevis kā aizstājējs atbilstīgam regulējumam attiecīgās jomās vai kā slēpta pieeja šādu tiesību aktu pieņemšanai;
5. atzīmē, ka brīvprātīgo KSA iniciatīvu dažādību var uzskatīt par šķērslī, kas traucē uzņēmumiem, pieņemt KSA politikas, kā arī par šķērslī uzņēmumiem ieviest ievērojamākus KSA pasākumus, ambiciozākām KSA politikām, lai gan to var apstrīdēt, jo šī dažādība uzņēmumiem sniedz vairāk iespēju izpausties; aicina Komisiju veicināt brīvprātīgās KSA iniciatīvas labas prakses izplatīšanu; uzskata, ka Komisijai jāizskata arī iespēja izveidot sarakstu ar kritērijiem, kas uzņēmumiem jāievēro, lai varētu paziņot par sociālo atbildību;
6. uzskata, ka brīvprātīgu KSA iniciatīvu uzticamība joprojām ir atkarīga no apņemšanās izmantot starptautiski pieņemtos standartus un principus, kā arī no pieejas, kas izmanto dažādas ieinteresētās personas, kā ierosināja ES Ieinteresēto personu forums, kā arī no neatkarīgas uzraudzības un pārbaudes;
7. uzskata, ka ES debates par KSA ir sasniegušas stadiju, kad uzsvars jāpārvieto no procesiem uz rezultātiem, nonākot pie izmērāma un pārredzama uzņēmumu ieguldījuma cīņā pret sociālo atstumtību un vides degradāciju Eiropā un visā pasaulē;
8. atzīst, ka daudzi uzņēmumi jau pašlaik daudz dara un turpina palielināt centienus īstenot sociālo atbildību;
9. atzīmē, ka Eiropā tirgus un uzņēmumu attīstības pakāpe dažādās vietās ir atšķirīga; tādēļ uzskata, ka vienvēidīga metode, kas mēģinātu ieviest vienu korporatīvās darbības modeli, būtu neatbilstoša un neveicinātu KSA pienācīgu ieviešanu uzņēmumos; turklāt uzskata, ka jāakcentē pilsoniskās sabiedrības attīstība un it īpaši — patērētāju informētība par atbildīgu ražošanu, lai veicinātu ilgtermiņa korporatīvās atbildības uzņemšanos atbilstoši attiecīgajiem nacionālajiem vai reģionālajiem apstākļiem;
10. norāda, ka KSA ir jāpievēršas tādām jaunām jomām kā mūžizglītībai, darba organizēšanai, vienlīdzīgām iespējām, sociālajai integrācijai, ilgtspējīgai attīstībai un ētikai, lai tā darbotos kā papildu instruments rūpniecības pārmaiņu un restrukturizācijas pārvaldīšanai;

ES debates par KSA

11. atzīmē Komisijas lēmumu sadarbībā ar vairākiem uzņēmējdarbības tīkliem izveidot Eiropas Korporatīvās sociālās atbildības aliansi (Alianse); iesaka Komisijai nodrošināt vienotu koordinācijas punktu, kas uzturētu informāciju par alianses dalībniekiem un aktivitātēm, kā arī palīdzētu vienoties par skaidriem mērķiem, grafikiem un stratēģisko virzienu informēt par savu darbību; mudina gan lielus, gan mazus Eiropas uzņēmumus un Eiropā strādājošus trešo valstu uzņēmumus atbalstīt šo iniciatīvu, kā arī stiprināt aliansi ar citu ieinteresēto pušu dalību;
12. uzskata, ka sociālais dialogs ir bijis efektīvs līdzeklis KSA iniciatīvu veicināšanai un ka arī Eiropas darba padomēm ir bijusi konstruktīva loma labākās prakses attīstīšanā saistībā ar KSA;

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

13. iesaka, ka alianzes darbības panākumu galvenie rādītāji varētu būt būtisks palielinājums KSA prakses ieviešanā ES uzņēmumiem, jaunu labākās prakses modeļu attīstīšana, ko attiecībā uz dažādiem KSA aspektiem veiktu labākie uzņēmumi un uzņēmumu arodbiedrības, KSA atbalstam vajadzīgu specifisku ES darbību un normatīvo pasākumu noskaidrošana un veicināšana un novērtējums par šādu iniciatīvu ietekmi uz vidi, cilvēktiesībām un sociālajām tiesībām, ierosina arī noteikt divu gadu termiņu darbgrupu, kas šim nolūkam tika izveidotas pēc *CSR Europe* ieteikuma, darba pabeigšanai;
14. atzīmē, ka ES leinteresēto pušu foruma (IPF) atkārtota sasaukšana paziņojumā par KSA tika iekļauta vēlāk un ka jāveic pasākumi, lai palielinātu dažādu ieinteresēto pušu pārliecību, ka notiks patiens dialogs, kura rezultātā tiešām tiks ietekmēta ES politika un programmas KSA veicināšanai un ieviešanai ES uzņēmējdarbībā; uzskata, ka jāņem vērā pieredze, kas gūta saistībā ar IPF darbības iepriekšējiem diviem gadiem, kā pozitīvu atzīmējot tolerantu attieksmi un it īpaši neatkarīgu referentu izmantošanu; tomēr norāda, ka ir jāveic uzlabojumi saistībā ar konsensa sasniegšanu; turklāt mudina Komisijas pārstāvjus aktīvāk iesaistīties debatēs;
15. aicina Komisiju lūgt pārstāvjus no dažādām valdībām un reģionālām un vietējām pašvaldībām, kuras var izmantot iepirkumus un citus politiskus instrumentus KSA veicināšanai, izveidot alianšē savas darbgrupas un integrēt darba rezultātus turpmākajā darbībā;
16. atbalsta Komisijas centienus paplašināt IPF dalību, aptverot investorus, izglītības sektoru un valsts iestādes, vienlaikus uzsverot, ka jāsauglabā iespēja uzturēt dialogu, lai sasniegtu izvirzītos mērķus;
17. aicina Komisiju, pārtraugot KSA attīstību, veicināt sieviešu lielāku līdzdalību IPF, kā arī informācijas un labas prakses apmaiņu attiecībā uz dzimumu līdztiesību;
18. atbalsta aicinājumus noteikt prasību uzņēmumu un citiem lobijiem izpaust informāciju un izveidot uzņēmumu grupējumiem un citām ieinteresēto pušu grupām līdzsvarotu piekļuvi ES politikas veidošanai;

Saikne starp KSA un konkurētspēju

19. atzinīgi vērtē Komisijas mērķi saistīt KSA ar Lisabonas programmas ekonomiskajiem, sociālajiem un vides mērķiem, jo uzskata, ka uzņēmumu nopietna attieksme pret KSA var veicināt nodarbinātību, darba apstākļu uzlabošanu, darba ņēmēju tiesību ievērošanu un tehnoloģisko jauninājumu pētniecību un izstrādi; atbalsta "atbildīgas konkurētspējas" principu kā Komisijas Jauninājumu un konkurētspējas programmas (CIP) integrālu daļu; aicina Eiropas uzņēmumus informēt par to, kā tie veicina Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu;
20. atzīst, ka efektīvi konkurences noteikumi Eiropā un ārpus tās ir būtisks elements atbildīgas uzņēmējdarbības prakses nodrošināšanā, it īpaši veicinot taisnīgu attieksmi un piekļuvi vietējiem MVU;
21. atkārtoti pauž uzskatu, ka KSA ietvaros īstenota atbildīgas un nediskriminējošas darbā pieņemšanas prakse, kas veicina sieviešu un invalīdu nodarbinātību, sekmē Lisabonas mērķu sasniegšanu;
22. atzīmē pretrunu starp konkurētspējīgām piegādes stratēģijām uzņēmumos, kuri pastāvīgi cenšas uzlabot elastību un mazināt izmaksas no vienas puses, un brīvprātīgām KSA saistībām, kuru mērķis ir novērst ekspluatējošas nodarbinātības praksi un veicināt ilgtermiņa attiecības ar piegādātājiem no otras puses; atzinīgi vērtē dialoga turpināšanu šajā jautājumā;

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

23. šajā sakarā iesaka par atbildīgiem atzīto Eiropas uzņēmumu novērtējumus un uzraudzību paplašināt, aptverot to darbību un to apakšuzņēmēju darbību arī ārpus ES, lai nodrošinātu, ka KSA sniedz labumu arī trešām valstīm, it īpaši jaunattīstības valstīm, saskaņā ar SDO konvencijām it īpaši par brīvību dibināt arod biedrības, bērnu un piespiedu darba aizliegumu un konkrētāk attiecībā uz sievietēm, migrantiem, pamatiedzīvotājiem un minoritātēm;

24. atzīst KSA par svarīgu uzņēmējdarbības stimulu un aicina integrēt sociālās politikas, piemēram, darba ņēmēju tiesību ievērošanu, taisnīga atalgojuma politiku, diskriminācijas novēršanu, mūžizglītību utt., kā arī vides jautājumus, kas īpaši saistīti ar ilgtspējīgas attīstības dinamisku veicināšanu, ar ES jauninājumu un tirdzniecības politikām atbalstot jaunus produktus un procesus, kā arī veidojot nozaru, subreģionālas un pilsētu konkurētspējas stratēģijas;

25. uzsver, ka sociāli atbildīgi uzņēmumi sniedz svarīgu ieguldījumu, lai novērstu darba tirgū pastāvošo nevienlīdzību, kas jo īpaši skar sievietes un personas nelabvēlīgos apstākļos, tostarp invalīdus, kā arī nevienlīdzību, kas pastāv attiecībā uz nodarbinātību, sociālo labklājību, apmācību, karjeras izaugsmi un taisnīgu algu politiku; uzsver, ka uzņēmumiem darbā pieņemšanas politika jāsteno saskaņā ar Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem⁽¹⁾;

KSA instrumenti

26. atzinīgi vērtē pēdējo gadu tendenci lielākiem uzņēmumiem brīvprātīgi publicēt sociālos un vides ziņojumus; atzīmē, ka šādu ziņojumu skaits kopš 1993. gada ir audzis, tomēr pašlaik vairs nepalielinās, un ka tikai nelielā ziņojumu daļā izmantoti starptautiski pieņemti standarti un principi, tiek pilnībā aplūkota uzņēmuma piegādes ķēde un ir veikta neatkarīga uzraudzība un verifikācija;

27. atgādina Komisijai Parlamenta aicinājumu iesniegt priekšlikumu, lai grozītu Padomes ceturto direktīvu 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs) par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (Ceturta uzņēmējdarbības tiesību direktīva)⁽²⁾, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu, tā, ka sociālie un vides ziņojumi tiktu iekļauti pie finanšu ziņošanas prasībām; uzskata par svarīgu palielināt informētību par noteikumiem, kas paredz ziņot par sociālajiem un vides jautājumiem un kas iekļauti Komisijas Ieteikumā 2001/453/EK par ziņošanu par vides jautājumiem, Direktīvā 2003/51/EK par pārskatu modernizāciju un Direktīvā 2003/71/EK⁽³⁾ par prospektiem, atbalsta to savlaicīgu transponēšanu visās dalībvalstīs un aicina veikt pētījumus par to iespējamo efektīvu īstenošanu, lai veicinātu šādu informētību;

28. atzīst pašreizējo KSA ierobežotību attiecībā uz uzņēmuma darbības novērtēšanu, sociālo auditu un sertifikāciju, it īpaši attiecībā uz izmaksām, salīdzināmību un neatkarību, un pauž pārliecību, ka šajā jomā būs jāizstrādā profesionāla sistēma, tostarp specifiska kvalifikācija;

29. iesaka Komisijai paplašināt direktoru atbildību uzņēmumos, kuru darbinieku skaits pārsniedz 1000, iekļaujot pienākumu direktoriem minimizēt jebkādu uzņēmuma darbības nelabvēlīgu sociālo un vides ietekmi;

30. atkārtoti pauž atbalstu ES vides vadības un audita shēmai, it īpaši tajā ietvertajai prasībai par ārēju verifikāciju un pienākumam dalībvalstīm veicināt šo shēmu, un pauž pārliecību, ka ir iespējams izstrādāt līdzīgas shēmas attiecībā uz darba un sociālo tiesību un cilvēktiesību aizsardzību;

31. atbalsta Starptautiskās Sociālās un vides akreditācijas un marķēšanas alianses Labas prakses kodeksu, kas ir labākais piemērs pašreizējo marķējuma iniciatīvu sadarbības veicināšanai, iesakot valstu vai Eiropas līmenī ieviest jaunus sociālos marķējumus;

⁽¹⁾ OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/73/EK (OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.).

⁽²⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/46/EK (OV L 224, 16.8.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

32. aicina Komisiju ieviest mehānismu, kas ļautu upuriem, tostarp trešo valstu pilsoņiem, dalībvalstu tiesās pieprasīt kompensāciju no Eiropas uzņēmumiem;
33. pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojumā par KSA nav aplūkots jautājums par sociāli atbildīgiem ieguldījumiem, atbalsta ieguldītāju kā ieinteresētās puses pilnīgu līdzdalību KSA Eiropas līmeņa debatēs, tostarp IPF; atbalsta nozares aicinājumus uzlabot pārskatāmību, nevis ieviest Eiropas mērogā noteikumus par "ieguldījumu principu paziņojumu" investīciju fondiem;
34. norāda, ka patērētājiem ir svarīga loma atbildīgas ražošanas un atbildīgas uzņēmējdarbības prakses veidošanā; tomēr uzskata, ka pašlaik situācija patērētājiem ir nesaprotama, ņemot vērā pretrunas starp dažādiem valstu produkcijas standartiem un produkcijas marķējuma shēmām, kas traucē pašreizējiem sociālās produkcijas marķējumiem; pievērš uzmanību tam, ka vienlaikus uzņēmumiem ievērojamas izmaksas izraisa daudzu atšķirīgu nacionālo prasību un standartu izmantošana; norāda arī, ka produktu sociālā marķējuma uzraudzības mehānismu izveide ir dārga, it īpaši mazākām valstīm;
35. atbalsta *Eurostat* centienus saistībā ar ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju izstrādāt rādītājus KSA mērīšanai, kā arī Komisijas nodomu izstrādāt jaunus rādītājus, lai mērītu ES ekoloģiski marķētās produkcijas patēriņu un informētību par to, kā arī EMAS reģistrēto uzņēmumu produkcijas daļu;
36. atgādina iepriekšējās debates par ES ombuda iecelšanu KSA jomā, lai pēc uzņēmumu vai citu ieinteresēto pušu pieprasījuma veiktu neatkarīgu izmeklēšanu par jautājumiem saistībā ar KSA; aicina turpināt diskusijas par šo jautājumu un līdzīgiem priekšlikumiem;

Labāks regulējums un KSA

37. uzskata, ka KSA politiku var veicināt, uzlabojot informētību par spēkā esošajiem juridiskajiem instrumentiem un to īstenošanu; aicina Komisiju organizēt un veicināt informācijas kampaņas un uzraudzīt, kā tiek īstenota ārvalstu tiesās atbildības piemērošana saskaņā ar Briseles konvenciju un kā tiek piemērota Direktīva 84/450/EEK⁽¹⁾ par maldinošu reklāmu un Direktīva 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi saistībā ar to, kā uzņēmumi ievēro brīvprātīgos KSA rīcības kodeksus;
38. atgādina, ka, mudinot uzņēmumus ieviest KSA, jāizmanto vienkārša un viegli uztverama valoda;
39. atkārto, ka Komisijai un dalībvalstu valdībām jāpieliek ievērojamas pūles valstu, reģionālā un vietējā līmenī, lai publiskā iepirkuma direktīvu 2004. gada pārskatīšanas radītās iespējas izmantotu KSA atbalstam, popularizējot sociālos un vides kritērijus potenciālajiem piegādātājiem, vienlaikus atzīstot vajadzību neuzlikt papildu administratīvo slodzi maziem uzņēmumiem, lai neliegtu tiem iespēju piedalīties konkursos, un attiecīgos gadījumos diskvalificējot uzņēmumus, tostarp korupcijas gadījumā; aicina Komisiju, Eiropas Investīciju banku un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku visām privātā sektora uzņēmumiem piešķirtajām dotācijām un aizdevumiem piemērot striktus sociālos un vides kritērijus, turklāt jānosaka skaidri apstrīdēšanas mehānismi, ņemot vērā piemēru, kā publiskais iepirkums Nīderlandē saistīts ar atbilstību SDO pamatkonvencijām un ESAO vadlīnijām starptautiskiem uzņēmumiem, bet vairākās Itālijas provincēs — ar atbilstību SA8000 KSA standartam; atgādina, ka dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka visas eksporta kredītu garantijas atbilst augstākajiem vides un sociālajiem kritērijiem un ka tās nedrīkst izmantot projektiem, kas darbojas pretēji pieņemtajiem ES politikas mērķiem, piemēram, saistībā ar enerģētiku vai bruņojumu;

KSA integrēšana ES politikās un programmās

40. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā atkārtotās saistības tai ar ko ievieš partnerību izaugsmei un darbiem, lai atbalstītu un veicinātu KSA un aicina īstenot ievērojamus centienus, lai šīs saistības pārvērstu konkrētā rīcībā visās darbības jomās;

(¹) OV L 250, 19.9.1984., 17. lpp.

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

41. uzskata, ka KSA debates nedrīkst atdalīt no jautājumiem par korporatīvo atbildību un ka jautājumi par uzņēmējdarbības ietekmi sociālajā un vides jomā, attiecībām ar ieinteresētajām pusēm, mazākumdalībnieku tiesību aizsardzību un uzņēmumu direktoru pienākumiem šajā sakarā ir pilnībā jāintegrē Komisijas Korporatīvās pārvaldības rīcības plānā; norāda, ka šie jautājumi jāiekļauj debatēs par KSA; aicina Komisiju ņemt vērā šos jautājumus un izvirzīt konkrētus priekšlikumus to risināšanai;

42. atzinīgi vērtē Komisijas sniegto tiešo finansiālo atbalstu KSA iniciatīvām, it īpaši lai veicinātu jauninājumus, ļautu ieinteresētajām pusēm iesaistīties un palīdzētu iespējamo upuru grupām saistībā ar aizdomām par nepareizu rīcību, tostarp nāves gadījumiem uzņēmumos; mudina Komisiju it īpaši izstrādāt mehānismus, kas nodrošina Eiropas uzņēmumu ietekmēto kopienu tiesības uz godīgu un pieejamu tiesas procesu; uzsver ES budžeta pozīcijas B3-4000 nozīmību izmēģinājumuprojektiem, piemēram, saistībā ar darba ņēmēju kopienas iesaistīšanu, hipotekārajiem līdzekļiem KSA Komisijas konkurētspējas un jauninājumu programmas atbalstam un 3 % no sociālo un humanitāro zinātņu pētījumiem, kas saskaņā ar Septīto pētniecības un attīstības pamatprogrammu jāvelta uzņēmējdarbībai sabiedrībā; aicina Komisiju, izmantojot ārējās palīdzības programmas, ievērojami palielināt centienus KSA atbalstam saistībā ar ES uzņēmumiem, kuri darbojas trešās valstīs;

43. atzinīgi vērtē apņemšanos padarīt izglītību par vienu no astoņām prioritārajām rīcības jomām; aicina dziļāk integrēt KSA *Socrates* programmā, topošajā Eiropas mācību resursu centrā nodrošināt KSA materiālu plašu izvēli un izveidot tiešsaistē pieejamu sarakstu ar Eiropas uzņēmējdarbības skolām un universitātēm, kas pievēršušās KSA un ilgtspējīgai attīstībai;

44. mudina ES un dalībvalstu līmenī īstenot iniciatīvas, lai Eiropas uzņēmējdarbības skolās uzlabotu atbildīgas pārvaldības un ražošanas mācīšanu;

45. norāda, ka sociālā un vides atbildība vienādā mērā attiecas gan uz valsts un nevalstiskajām organizācijām, gan uzņēmējdarbību, un aicina Komisiju izpildīt tās apņemšanos publicēt ikgadēju ziņojumu par savas tiešās darbības sociālo un vides ietekmi, kā arī attīstīt politikas, kas mudinātu ES iestāžu darbiniekus uzņemties brīvprātīgi iesaistīt sabiedrību;

46. uzskata, ka KSA ietvaros uzņēmumi varētu sponsorēt kultūras un izglītības pasākumus, kas sniedz pievienoto vērtību Eiropas politikai kultūras un mūžizglītības jomā;

47. aicina Komisiju labāk integrēt KSA savā tirdzniecības politikā, vienlaikus ievērojot PTO noteikumus un neradot nepamatotus šķēršļus tirdzniecībai, censties iekļaut visos divpusējos, reģionālos un daudzpusējos nolīgumos saistošus pantus saskaņā ar starptautiski pieņemtajiem KSA standartiem, piemēram, ESAO vadlīnijām starptautiskiem uzņēmumiem, SDO Trīspusējo deklarāciju un Riodežaneiro principiem, kā arī izmantot reglamentējošās pilnvaras jautājumos saistībā ar cilvēktiesībām un sociālo un vides atbildību; atzinīgi vērtē atbalstu, kas šiem mērķiem pausts Paziņojumā par pienācīgu darbu; atkārtoti aicinājumu Komisijas delegācijām trešās valstīs, rīkojoties saskaņā ar Komisijas pilnvarām, būt par kontaktpunktiem saistībā ar ESAO vadlīnijām un atbalstīt tās; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot nacionālo kontaktpunktu (NKP) darbību, it īpaši saistībā ar specifiskiem gadījumiem, kad radušās aizdomas par iespējamiem pārkāpumiem Eiropas uzņēmumu darbībā un piegādes ķēdēs visā pasaulē;

48. atzīmē starptautiskās godīgas tirdzniecības kustības ieguldījumu atbildīgas uzņēmējdarbības prakses izstrādē jau sešdesmit gadus un šādas prakses dzīvotspējas un ilgtspējas nodrošināšanā visā piegādes ķēdē; aicina Komisiju ņemt vērā godīgas tirdzniecības kustības pieredzi un sistemātiski izpētīt, kā šo pieredzi varētu izmantot saistībā ar KSA;

49. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES transnacionālie uzņēmumi, kuru ražošanas iekārtas atrodas trešās valstīs, it īpaši tajās, kuras piedalās VPS+ shēmā, ievēro SDO pamatstandartus, sociālos un vides paktus un starptautiskos nolīgumus, lai panāktu globālu līdzsvaru starp ekonomisko izaugsmi un augstākiem sociālajiem un vides standartiem;

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

50. atzinīgi vērtē Eiropas Konsensā attīstības jomā noteiktās saistības atbalstīt KSA kā prioritāru darbību; aicina veikt praktiskus pasākumus, lai Komisijas Attīstības ģenerāldirektorāts aktīvi iesaistītos debatēs, izpētītu darba apstākļus un dabas resursu izmantošanas apstākļus jaunattīstības valstīs, sadarbotos ar vietējiem uzņēmumiem, kā arī ar ārvalstīs strādājošiem ES uzņēmumiem, kuri izmanto apakšuzņēmējus, un to ieinteresētajām pusēm, lai novērstu pārkāpumus un nelikumīgas darbības piegādes ķēdēs, novērstu nabadzību un nodrošinātu taisnīgu izaugsmi;

51. iesaka Komisijai veicināt MVU līdzdalību KSA, sadarbojoties ar starpniekiestādēm, ar profesionālo asociāciju starpniecību īpaši atbalstot kooperatīvu/sociālās ekonomikas uzņēmumu dalību un izmantojot Eiropas informācijas centru tīklu tiešam KSA iniciatīvu atbalstam, un apsvērt iespēju iecelt KSA pārstāvi, kas darbotos līdzīgi MVU pārstāvim Komisijas Uzņēmējdarbības ģenerāldirektorātā;

52. iesaka Komisijai veikt padziļinātu Eiropas mēroga pētījumu par dažādiem veidiem, kā MVU varētu piedalīties KSA, un par stimuliem, lai tie brīvprātīgi un patstāvīgi ieviestu KSA principus, kā arī pienācīgi ņemt vērā šajā jomā gūto pieredzi un labu praksi;

53. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos tās paziņojumā par KSA palielināt darba ņēmēju un arodbiedrību dalību KSA un atkārtoti aicina Komisiju un sociālos partnerus pamatoties uz veiksmīgajām sarunām par pašreizējiem 50 starptautiskajiem pamatnolīgumiem un 30 Eiropas pamatnolīgumiem par galvenajiem darba standartiem atsevišķos uzņēmumos vai nozarēs un izmantot to kā pieeju, lai veicinātu uzņēmumu atbildību Eiropā un pasaulē; norāda uz Eiropas darba padomēm, kas ir īpaši piemērotas KSA veicināšanai un it sevišķi darba ņēmēju pamattiesību ievērošanas uzlabošanai starptautiskos uzņēmumos;

54. uzsver sociālo partneru lomu sieviešu nodarbinātības veicināšanā un diskriminācijas apkarošanā; mudina sociālos partnerus KSA jomā īstenot iniciatīvas, lai palielinātu sieviešu līdzdalību uzņēmumu valdēs, darba padomēs un sociālā dialoga iestādēs;

55. iesaka turpmākos KSA pētījumus veikt plašāk, nevis kā parastu "KSA uzņēmējdarbības plānu", pievēršoties saiknei starp konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību makrolīmenī (ES un dalībvalstīs), vidējā līmenī (atsevišķas nozares un piegādes ķēdes) un mikrolīmenī (MVU) un šo līmeņu savstarpējai ietekmei, kā arī pašreizējo KSA iniciatīvu ietekmei un iespējamiem KSA principu pārkāpumiem; šajā ziņā atbalsta Eiropas akadēmijas "Uzņēmējdarbība sabiedrībā" vadošo lomu; aicina Komisiju publicēt autoritatīvu ikgadējo ziņojumu par KSA, kas izstrādāts sadarbībā ar neatkarīgiem ekspertiem un pētniekiem, kuri apkopo informāciju par pašreizējo situāciju, apraksta jaunas tendences un sniedz ieteikumus par turpmākajiem pasākumiem;

Eiropas ieguldījums globālajā korporatīvajā sociālajā atbildībā

56. uzskata, ka KSA politikai joprojām vislielākās ietekmes iespējas ir, izmantojot uzņēmumu globālās piegāžu ķēdes, veicināt atbildīgus uzņēmumu ieguldījumus, lai palīdzētu novērst nabadzību jaunattīstības valstīs, sekmētu pienācīgus darba apstākļus, atbalstītu godīgu tirdzniecību un labu pārvaldību, kā arī mazinātu gadījumus, kad uzņēmumi pārkāpj starptautiskos standartus valstīs, kurās regulatīvais režīms ir vājš vai neeksistē;

57. aicina Komisiju uzsākt speciālu pētījumu par KSA politiku ietekmi un izvirzīt priekšlikumus, kā palielināt uzņēmumu atbildību un veicināt atbildīgus ieguldījumus;

58. atzīmē, ka daudzas starptautiskas KSA iniciatīvas ir labi pamatotas un nobriedušas, par ko liecina Globālās ziņošanas iniciatīvas nesē publicētās G3 vadlīnijas, no ANO Globālā pakta saraksta svītrotie 200 uzņēmumi un ANO ģenerālsēkretāra īpašā pārstāvja iecelšana uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā;

Otrdiena, 2007. gada 13. marts

59. pauž vilšanos, ka Komisija paziņojumā, ar ko ievieš partnerību izaugsmei un darbam nepiešķir lielāku prioritāti globālo iniciatīvu veicināšanai, un aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām attīstīt stratēģisku redzējumu un sniegt ieguldījumu KSA iniciatīvu pilnveidošanā globālā līmenī, kā arī palielināt centienus ievērojamai ES uzņēmumu līdzdalības uzlabošanai šajās iniciatīvās;

60. aicina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt un veicināt SDO pamatstandartu ievērošanu kā uzņēmumu KSA faktoru to darbības jomās;

61. uzskata, ka KSA starptautiskajai dimensijai ir jāstimulē tādu vadlīniju izstrāde, kas veicinātu šāda veida politiku attīstīšanu visā pasaulē;

62. aicina Komisiju sadarbībā ar citiem attiecīgiem partneriem 2007. gadā organizēt lielu starptautisku iniciatīvu, lai atzīmētu piekto gadadienu pēc pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību panāktās vienošanās īstenot starpvaldību iniciatīvas korporatīvās atbildības jomā;

63. aicina Komisiju izmantot pieredzi, kas 1990. gados gūta sekmīgajā transatlantiskajā uzņēmumu dialogā par KSA, un organizēt līdzīgu pasākumu starp ES un Japānu;

64. mudina turpināt attīstīt starptautiskās iniciatīvas saistībā ar Eiropas uzņēmumu ieņēmumu pilnīgu pārredzamību attiecībā uz darbību trešās valstīs, lai atbalstītu cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu, darbojoties konfliktu zonās un novērstu lobēšanu, ieskaitot "nolīgumus ar mītnes zemēm", kurus uzņēmumi izstrādā, lai vājinātu attiecīgo valstu normatīvās prasības vai izvairītos no tām;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un stiprināt ESAO vadlīnijas starptautiskiem uzņēmumiem, it īpaši pārskatot Eiropas nacionālo kontaktpunktu funkcionalitāti un to lomu efektīvā starpniecībā starp ieinteresētajām pusēm, lai atrisinātu konfliktus; aicina izstrādāt Eiropas nacionālo kontaktpunktu paraugu, noskaidrojot labāko praksi attiecībā uz to institucionālo uzbūvi, redzamību, pieejamību visām ieinteresētajām pusēm un sūdzību izskatīšanu; aicina ESAO vadlīniju piemērošanā ieguldījuma definīciju interpretēt plaši, lai nodrošinātu, ka īstenošanas procedūras tiek attiecinātas uz jautājumiem par piegādes ķēdēm;

66. aicina atbalstīt Globālās ziņošanas iniciatīvas attīstību, uzaicinot vadošos ES uzņēmumus izmantot jauno pieeju tādās nozarēs kā būvniecība, ķīmiskā rūpniecība un lauksaimniecība; aicina pastiprināt pētījumus par MVU dalību, lai uzlabotu sniegumu it īpaši Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs, un izstrādāt ilgtspējības indeksus saistībā ar biržām jaunajos tirgos;

67. aicina Komisiju turpmāk sadarbības nolīgumos ar jaunattīstības valstīm iekļaut nodaļas par pētniecību, uzraudzību un palīdzību sociālo, humanitāro un vides problēmu novēršanā ES uzņēmumu darbībā un piegādes ķēdēs trešajās valstīs;

68. principā atzīnīgi vērtē Starptautiskajā Standartu organizācijā notiekošās diskusijas par sociālās atbildības standarta izveidi un aicina Eiropas pārstāvjus nodrošināt rezultāta atbildību starptautiskajiem standartiem un nolīgumiem, kā arī dot iespēju paralēli attīstīt ārēja novērtējuma un sertifikācijas metodes;

*

* *

69. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un visām šeit minētajām iestādēm un organizācijām.